

for disse Forholds Vedkommende betragtes som fortsat bestaaende.

Nærværende Paragrafs 1. Stykke indeholder den samme Hovedregel som § 1 i Lov af 30. Juni 1850, men den afviger fra sidstnævnte Paragraf dels derved, at Civillisten og det kgl. Hus' Aarpenge som nævnt lades uomtalt, dels ved, at Hovedreglen er suppleret med en Bestemmelse om, at dersom Udbetalingsdagen falder paa en Helligdag, skal Udbetalingen finde Sted paa den nærmest foregaaende Søgnedag. Dette sker allerede nu enkelte Steder efter Bemyndigelse fra vedkommende Styrelse. Med der er dermed forbundet en pengelig Risiko, som ikke uden særlig Hjemmel kan paalægges Staten. Kommissionen har ment, at Staten fremtidig burde overtage denne Risiko; i Henhold hertil er Paragraffen formet. — Søgnedage, paa hvilke Udbetalingskontoret er lukket i Henhold til Bestemmelser i en Lov, kgl. Anordning eller ministeriel Bekendtgørelse, foreslaas ligestillede med Helligdage.

Stk. 2 svarer til § 2 i Lov af 30. Juni 1850. Ændringerne er af formel Art.

I Stk. 3 er til Afløsning af de vidt forskellige og ofte upraktiske Fremgangsmaader med Hensyn til Fordelingen af Ørebeløb paa de maanedlige Udbetalinger foreslaaet en fælles Regel.

Til § 32.

Paragraffen skal erstatte Bestemmelserne i Loven af 1850, § 3; men der foreslaas visse Ændringer. Hovedreglen har hidtil været, at enhver ny Gage, Pension eller Ventepenge regnes fra den første i den næste Maaned efter den, i hvilken Udnævnelsen, Afskedigelsen eller Dødsfaldet er sket. Dette udelukker ikke, at der f. Eks. ved Nyansættelser kan forløbe et Tidsrum, i hvilket Tjenestemanden er ansat i Stillingen uden at oppebære Løn for sit Arbejde i Statens Tjeneste. Dette sker f. Eks. almindeligt i Statsskolerne, hvor Ansættelsen oftest træder i Kraft fra 19. August, men hvor Lønningen først regnes

fra 1. September. Kommissionen finder saadant lidet hensynsfuldt og foreslaar:

1) at Lønnen ved Nyansættelse i Statstjeneste altid regnes fra Maanedens Begyndelse eller Maanedens Midte, eftersom Ansættelsen sker i første eller sidste Halvdel af paagældende Maaned;

2) at Lønnen ved Stillingsskifte regnes fra den Dato, da Ansættelsen i den nye Stilling træder i Kraft;

3) at Egenpension og Ventepenge regnes fra det Tidspunkt, da Afskedigelsen eller Embedsnedlæggelsen har fundet Sted;

4) at Enke- eller Børnepension regnes fra den Dato, da Efterindtægten ophører.

Til § 33.

Paragraffen svarer til § 5 i Loven af 1850, men det hidtidige Maksimalbeløb (2000 Kr.) foreslaas forhøjet til 3000 Kr. Dette maa anses for en naturlig Ændring, naar man tager den siden 1850 foregaaede Forskydning i Pengenes Værdi og Lønningernes Størrelse i Betragtning. Samtidig foreslaas:

1) At Forskudsbeløbet forrentes med 4 pCt. p. a., medens det hidtil er ydet rentefrit; man har valgt 4 pCt., da det er den Rentefod, hvortil Husmandslaan og Laan til Fiskeriet efter de seneste Love ydes af Staten.

2) At Beløbet kan stige til $\frac{1}{2}$ Aars Lønning, medens hidtil $\frac{1}{4}$ Aars Løn har været Maksimum; efter Kommissionens Mening kan der være Grund til at yde et noget rigeligere Beløb end hidtil under de særlige og paatrængende Omstændigheder, under hvilke Forskudet ydes, og da Laanet efter Kommissionens Forslag skal forrentes, findes det ikke betænkeligt at sætte Maksimalgrænsen op som foreslaaet.

3) At Amortisationstiden bliver 3 Aar i Stedet for som hidtil 2.

4) At der skal hengaa mindst 2 Aar, efter at et Forskud er tilbagebetalt, før et nyt kan opnaas; hidtil har der kun været krævet 1 Aar.

Stk. 2 svarer til sidste Punktum i § 5 i Loven af 1850, dog er Udtrykket